

Nr 59.

Ankom till riksdagens kansli den 13 juni 1946 kl. 2 em.

Utlåtande i anledning av väckt motion om pension åt vaktmästaren hos riksdagens första kammare M. J. Ericsson.

I en inom första kammaren under nr 368 väckt motion, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, hemställa herrar *Wahlmark* och *Velander*, »att riksdagen må medgiva, att vaktmästaren hos riksdagens första kammare Moses Jonas Ericsson må uppbära dels den 1 juli 1946 en gratifikation av 1 200 kronor, dels ock från och med den 1 juli 1946 under sin återstående livstid en årlig pension av 1 800 kronor».

Till stöd för motionen anföres följande:

Vid flera tillfällen har riksdagen beviljat pension åt befattningshavare, som vid avgång från långvarig tjänst hos riksdagen befunnits vara i behov av pension. Ett sådant fall föreligger nu åter.

Vaktmästaren Moses Jonas Ericsson, född den 2 april 1883, har alltsedan den 1 maj 1912 tjänstgjort såsom vaktmästare hos riksdagens första kammare. Dessförinnan, åren 1910—1912, tjänstgjorde han som vaktmästare hos 1902 års löneregleringskommitté.

Såsom framgår av bankoutskottets memorial nr 28 vid innevarande års riksdag, drabbades Ericsson den 23 februari 1946 av sjukdom, som för honom föranledde behov av längre tids sjukledighet. Ericsson intogs å Sabbatsbergs sjukhus, därifrån han nyligen utskrivits. Enligt ett av läkaren vid nämnda sjukhus O. Göhle den 22 maj 1946 utfärdat intyg lider Ericsson av höggradig arterioscleros med i intyget närmare angivna symptom. I läkarintyget förklaras, att man kan anse, att Ericsson är arbetsoförmögen och att man ej heller kan vänta någon arbetseffektiv förbättring. Lämpligt vore därför, om Ericsson kunde komma i åtnjutande av pension.

Med hänsyn till innehållet i nämnda läkarintyg är det icke att förvänta, att Ericsson skall kunna återinträda i tjänst hos första kammaren. Vid sådant förhållande torde han icke vidare kunna kvarstå vid sin anställning hos riksdagen. Då han emellertid saknar personliga tillgångar och för sitt uppehälle är helt beroende av sin avlönning från riksdagen, torde det vara nödvändigt att i samband med hans entledigande bereda honom någon pension. Då riksdagen senast beviljade en med Ericsson jämförlig befattningshavare pension, bestämdes beloppet till 1 200 kronor för år. Detta belopp synes dock vara alltför knappt tillmätt, och vi föreslå därför, att pensionen i förevarande fall bestämmes till 1 800 kronor för år.

Med hänsyn till Ericssons långvariga anställning i riksdagens tjänst torde han — såsom skett i andra likartade fall — jämväl böra komma i åtnjutande av en gratifikation å 1 200 kronor.

Såsom i motionen framhålles, har riksdagen tidigare i några med det *Utskottet.* föreliggande likartade fall tillerkänt vaktmästare hos riksdagen såväl understöd med ett engångsbelopp som ock en årlig pension i samband med vederbörandes avgång från tjänsten. Vad det nu väckta förslaget beträffar, anser utskottet det vara med billighet förenligt, att Ericsson, som alltsedan 1912 tjänstgjort såsom vaktmästare hos riksdagens första kammare och nu till följd av sjukdom är oförmögen till arbete, tillerkännes en pension av statsmedel. På sätt riksdagen i tidigare fall beslutat, torde pensionsbeloppet böra bestämmas till 1 200 kronor om året. På detta belopp kommer att utgå förhöjning i enlighet med innevarande riksdags beslut om reglering av vissa tjänstepensioner. Ericssons sammanlagda pensionsförmåner komma härigenom att — inberäknat rörligt tillägg och kristillägg — uppgå till i runt tal 2 300 kronor.

Mot storleken av den i motionen föreslagna gratifikationen har utskottet icke funnit anledning till erinran.

Såväl pensionen som gratifikationen torde böra utgå från det under huvudtiteln Riksdagen och dess verk m. m. uppförda förslagsanslaget till Pensioner åt f. d. befattningshavare m. fl.

Utskottet hemställer således,

att riksdagen, i anledning av förevarande motion I: 368, må medgiva, att vaktmästaren hos riksdagens första kammare Moses Jonas Ericsson må från det under huvudtiteln Riksdagen och dess verk m. m. uppförda förslagsanslaget till Pensioner åt f. d. befattningshavare m. fl. uppbära *dels* en gratifikation av 1 200 kronor, *dels ock* räknat från och med den 1 juli 1946 under sin återstående livstid en årlig pension av 1 200 kronor.

Stockholm den 13 juni 1946.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från första kammaren: herrar Åkerberg, Carlström, Sundvik, Friggeråker, Leander, Edin, Lindblom och Andersson i Tidaholm;

från andra kammaren: herrar Paulsen, Andersson i Munkaljunby, Mattsson, Eriksson i Sandby, Sundberg, Stjärne och Fagerholm.